

PROSZECZEK (1) *sb m*

A pl proszeczki.

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Dem. od „proszek” ‘pojedyncza drobniutka cząsteczka’: Też ołowianej barwy vrina [bywa]/ gdy będzie w sobie proszeczki napodobieństwo słonecznego promienia miała. *FalZioł* V 2v.

KO